

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 1T/21/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5916010122
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Štepita
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2020:5916010122.11

Uznesenie

Okresný súd Ružomberok v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ivana Štepitu a prísediacich: Mgr. Janky PAVLÍKOVEJ a Valérie TULINSKEJ, v trestnej veci proti odsúdenému X. A., o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.12.2020 v Ružomberku, takto

rozhodol:

Podľa § 420 Trestného poriadku s poukazom na § 419 ods. 1 Trestného poriadku, z dôvodu § 52 ods. 1 Trestného zákona v y s l o v u j e , že odsúdený X. A., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom I. Č.. XXX/XX, I., sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia n e o s v e d č i l , a preto sa mu n a r i a d ť u j e výkon trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1T/21/2016 zo dňa 05.04.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 2To/41/2017 zo dňa 02.08.2017, pre zločin podľa § 231 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona.

Podľa § 419 ods. 4 Trestného poriadku a § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd odsúdeného zaraďuje na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 1T/21/2016-600 zo dňa 05.04.2017 bol X. A. uznaný vinným zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň súd uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodeným L. Š. a P. Š. spoločne a nerozdielne škodu vo výške 38.000,- euro. Oboch poškodených súd so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 2To/412017-639 zo dňa 02.08.2017 rozsudkom prvostupňového súdu zrušil a rozhodujúc sám X. A. uznal vinným zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona. Za tento trestný čin mu Krajský súd v Žiline uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu s probačným dohľadom nad jeho správaním na dobu 3 rokov. Zároveň bola obžalovanému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť poškodeným v skúšobnej dobe spôsobenú škodu. Z citovaného rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že obžalovaný bol povinný nahradiť škodu poškodenej L. Š. vo výške 3.000,- euro a poškodenému P. Š. vo výške 15.000,- euro. Oboch poškodených Krajský súd v Žiline so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, dodržiaval podmienky probačného dohľadu a splnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

Podľa § 418 ods. 1 Trestného poriadku, súd sleduje správanie osoby odsúdenej na trest odňatia slobody, ktorého výkon bol podmienene odložený s probačným dohľadom počas skúšobnej doby. Zisťuje najmä, ako odsúdený plní povinnosti a obmedzenia vyplývajúce z uloženého probačného dohľadu; na ten účel robí najmä písomné dožiadania na orgány štátnej správy alebo obec a záujmové združenie občanov v mieste bydliska odsúdeného a zamestnávateľa odsúdeného. Pred vydaním rozhodnutia si súd vždy vyžiada z registra trestov odpis z registra trestov odsúdeného od útvaru policajného zboru, v ktorého obvode má odsúdený pobyt, správu o tom, či sa nevedie proti nemu trestné stíhanie, a od orgánu, ktorý prejednáva priestupky, či nebol v skúšobnej dobe postihnutý za obdobný priestupok.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, zisťovaním podľa odseku 1 predseda senátu poverí probačného a mediačného úradníka.

Podľa § 419 ods. 1, ods. 4 Trestného poriadku, o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil alebo či sa nariadi výkon trestu odňatia slobody, rozhodne súd na verejnom zasadnutí. Na verejnom zasadnutí rozhodne tiež o prípravnom predĺžení skúšobnej doby.

Ak súd rozhodne, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil, nariadi výkon trestu odňatia slobody a rozhodne súčasne aj o zaradení odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ďalej súd pokračuje podľa § 408.

Rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/41/2017 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 02.08.2017, skúšobná doba v rámci plynutia probačného dohľadu odsúdenému uplynula dňa 02.08.2020.

Postupom podľa § 418 a nasl. Trestného poriadku, Okresný súd Ružomberok vykonal šetrenie, pričom následne bol trestný spis predložený Okresnej prokuratúre Ružomberok.

Okresná prokuratúra Ružomberok dňa 28.10.2020 vyjadrila nesúhlas s prípadným osvedčením sa odsúdeného A. v skúšobnej dobe. Podľa stanoviska prokuratúry odsúdený počas celého probačného dohľadu zjavne nemal snahu spôsobiť škodu poškodeným uhradiť. Navyše, ako to vyplynulo z lustrácie Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, odsúdený sa v skúšobnej dobe dopustil 10. priestupkov, a to napriek tomu, že počas výkonu probačného dohľadu bol probačným a mediačným úradníkom opakovane upozorňovaný na to, že má viesť riadny život.

Okresný súd Ružomberok ako súd vecne a miestne príslušný dňa 10.11.2020 nariadil vo veci termín verejného zasadnutia na deň 07.12.2020. Odsúdený prevzal predvolanie na verejné zasadnutie dňa 13.11.2020.

Podaním doručeným Okresnému súdu Ružomberok dňa 03.12.2020 v elektronickej podobe a následne potvrdené v písomnej podobe dňa 04.12.2020, odsúdený prostredníctvom zvoleného obhajcu požiadaval o odročenie verejného zasadnutia.

V žiadosti o odročenie odsúdený o. i. uviedol, že dňa 03.12.2020 si za obhajcu zvolil JUDr. Jána Vrbu. Poukázal na ustanovenie § 292 ods. 4 Trestného poriadku s tým, že v prípade ním zvoleného obhajcu tento nemá zachovanú prípravnú lehotu pre obhajcu aspoň 5 pracovných dní a z tohto dôvodu žiadal verejné zasadnutie nariadené na deň 07.12.2020 odročiť na neskorší termín.

Podľa § 34 ods. 1 posledná veta Trestného poriadku, obvinený môže uplatňovať svoje práva sám alebo prostredníctvom obhajcu.

Podľa § 36 ods. 4 Trestného poriadku, za včasnosť zvolenia obhajcu, ako aj včasnosť podania žiadosti o ustanovenie obhajcu podľa § 40 ods. 2 zodpovedá obvinený.

Podľa § 38 ods. 1 Trestného poriadku, vo vykonávacom konaní, v ktorom súd rozhoduje na verejnom zasadnutí, musí mať odsúdený obhajcu, ak

- a) je pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená,
- b) ide o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody mladistvého, ktorý v čase konania verejného zasadnutia nedovršil 18-ty rok,

- c) je vo väzbe, alebo
- d) sú pochybnosti o jeho spôsobilosti náležite sa obhajovať.

Predvolanie na nariadené zasadnutie bolo odsúdenému A. doručené dňa 10.11.2020. V predvolaní na verejné zasadnutie (čl.750 spisu) bol odsúdený poučený o práve zvoliť si obhajcu spomedzi advokátov. Zároveň bol poučený aj v zmysle § 40 ods. 2 Trestného poriadku.

Súd opätovne zdôrazňuje, že za včasnosť zvolenia obhajcu zodpovedá sám odsúdený. Týmto zákonným ustanovením sa stanovila zodpovednosť obvineného za včasnosť zvolenie obhajcu a uvedené zákonné ustanovenie bolo zavedené do nášho právneho poriadku práve s cieľom zabrániť obštrukciám, a obmedzenie možnosti špekulatívnych žiadostí obvinených/odsúdených a jednoznačne vymedziť ich zodpovednosť za zabezpečenie svojho práva na obhajobu v súlade s legitímnym záujmom na procesnej efektívnosti trestného konania, na vykonanie úkonov trestného konania bez zbytočných prieťahov.

Odsúdený mal dostatok času, aby v primeranej dobe si mohol obhajcu zvoliť; na druhej strane prevzatie zastupovania zo strany advokáta v dobe, kedy je už nariadený termín verejného zasadnutia a jeho následná žiadosť o jeho odročenie z dôvodu zachovania „prípravnej lehoty“ nepovažuje súd za súladné s profesionálnou etikou advokáta. Navyše s poukazom na vyššie uvedené prípravná lehota na verejné zasadnutie bola v prípade ods. A. zachovaná.

Z tohto dôvodu súd verejné zasadnutie vykonal v neprítomnosti odsúdeného a jeho obhajcu, keď v prípade odsúdeného boli splnené všetky zákonné podmienky na vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Súd na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie prečítaním záverečnej správy probačného úradníka Okresného súdu Prešov, súčasťou ktorej správy bol aj odpis registra trestov, údaje z Centrálny evidencie správnych deliktov a priestupkov, správa Obvodného oddelenia PZ Veľký Šariš, opakované správy obce I., t.j. obce, v ktorej má odsúdený evidovaný trvalý pobyt, ako aj rozhodnutie Okresného súdu Humenné, sp. zn. XT/XX/XXXX, rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. XTo/XX/XXXX, ako aj uznesenie Okresného súdu Prešov, sp. zn. XOdK/XX/XXXX-XX zo dňa 14.02.2020.

Z prečítanej správy PaMÚ OS Prešov o. i. vyplynulo, že v rámci probácie bol odsúdený poučený o podmienkach, priebehu a spôsobe výkonu probácie, ako aj o trestných následkoch nedodržiavania povinností a obmedzení uložených súdom v rámci probačného dohľadu. Počas probačného dohľadu sa odsúdený dostavil na 10 stretnutí.

Na prvom probačnom stretnutí odsúdený vyslovene neprejavil ľútosť nad svojim konaním, pričom však uviedol, že bude dodržiavať všetky povinnosti a obmedzenia, ktoré mu z probačného dohľadu vyplývajú. Aktuálne je naďalej konateľom spoločnosti s ručeným obmedzením, na každom probačnom stretnutí bol odsúdený vedený k tomu, aby povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť poškodeným v skúšobnej dobe spôsobenú škodu uhradil.

Na poslednom probačnom stretnutí konanom dňa 03.08.2020 odsúdený predložil probačnému a mediačnému úradníkovi uznesenie Okresného súdu Prešov, sp. zn. XOdK/XX/XXXX, ktorým súd rozhodol o návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka, teda odsúdeného. Zároveň mal predložiť kópie žiadosti zo dňa 31.07., ktoré zaslal poškodenému Š., ako aj Okresnému súdu Ružomberok, ktorým žiadal o oznámenie čísel bankových účtov. Ku dňu vypracovania záverečnej správy PaMÚ nedisponoval údajmi o úhrade spôsobenej škody. Vyhodnotením správania odsúdeného počas celého probačného dohľadu PaMÚ konštatoval, že odsúdený zjavne nemal snahu spôsobenú škodu poškodeným nahradiť.

Lustráciu v registri trestov bolo zistené, že odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Humenné v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove (pod vyššie uvedenými sp. zn.) uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, avšak súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie menovaného Okresným súdom Ružomberok.

Od 02.08.2017 do skončenia skúšobnej doby sa však odsúdený dopustil 10.priestupkov, hoci bol opakovane poučovaný o tom, že má viesť riadny život.

Záverom PaMÚ Okresného súdu Prešov skonštatoval, že spoluprácu odsúdeného so súdom je potrebné vyhodnotiť ako neuspokojivú vzhľadom k tomu, že odsúdený súdom uloženú povinnosť nahradiť škodu počas skúšobnej doby si nesplnil, hoci bol PaMÚ počas celej doby probačného dohľadu k tomu vedený. V súvislosti so spáchanými priestupkami bol na každom probačnom stretnutí opakovane poučovaný o tom, že má viesť riadny život.

Z výpisu CESDAP vyplynulo, že odsúdený sa opakovane dopúšťal priestupkov súvisiacich s porušením ustanovenia zákona č. 8/2009 Z.z.

Z rozsudku Okresného súdu Humenné, sp. zn. XT/XX/XXXX zo dňa 11.02.2019 vyplynulo, že X. A. bol uznaný vinným za skutok, ktorý sa mal dopustiť dňa 05.03.2015, pričom súd v jeho prípade upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na uložený trest rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. XT/XX/XXXX zo dňa 05.04.2017. Prvostupňový súd poškodených odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces, ktorý výrok o škode Krajský súd v Prešove, rozsudkom sp. zn. XTo/XX/XXXX zo dňa 03.12.2019 zrušil. Ako vyplynulo z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, úvodom zrušujúceho výroku o náhrade škody bola skutočnosť, že škoda v zmysle § 46 ods. 3 a § 256 ods. 2 Trestného poriadku nebola včas a riadne uplatnená.

Z uznesenia Okresného súdu Prešov, sp. zn. XOdK/XX/XXXX-XX zo dňa 14.02.2020 o. i. vyplynulo, že súd vyhlásil konkurz na majetok dlžníka X. A., nar. XX.XX.XXXX. Zároveň v zmysle článku IV. súd rozhodol o oddĺžení dlžníka tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v tomto konkurze rozsahom, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia.

Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že odsúdený X. A. v skúšobnej dobe probačného dohľadu nevedol riadny život a takisto nesplnil príkaz spočívajúci v povinnosti zaplatiť poškodeným v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Zo správy probačného a mediačného úradníka jednoznačne vyplynulo, že odsúdený bol opakovane vedený k tomu, aby viedol riadny život. Ako už súd uviedol vyššie, menovaný sa v skúšobnej dobe dopustil viacerých priestupkov (10) v súvislosti s porušením povinností účastníka cestnej premávky. V jeho prípade nešlo o ojedinelé vybočenie z inak riadneho spôsobu života, odsúdený napriek tomu, že bol v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom, bol opakovane postihovaný za spáchanie priestupkov.

Ďalšou skutočnosťou, ktorá súd v konečnom dôsledku viedla k rozhodnutiu o neosvedčení sa menovaného v skúšobnej dobe, je nesplnenie jeho povinnosti spočívajúce v príkaze zaplatiť poškodeným spôsobenú škodu. Odsúdený mal v podstate čas plynutia v skúšobnej dobe, t.j. 3 roky, no napriek tomu nevykonal žiaden úkon smerujúci k náhrade spôsobenej škody. Jeho žiadosť, ktorá bola adresovaná súdu (04.08.2020, čl. 711), súd vyhodnotil ako účelovú s cieľom zbaviť sa svojej zodpovednosti na náhradu škody. O tejto skutočnosti (motivácii odsúdeného) nasvedčuje aj uznesenie Okresného súdu Prešov, ktorým bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka a zároveň bolo rozhodnuté o jeho oddĺžení. V tejto súvislosti však súd dáva do pozornosti ustanovenie § 166b ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní (ďalej len ZKV), kde v zmysle § 166c ods. 1 písm. d) sa nevymáhateľnosť podľa odseku 1 nevzťahuje na oddĺženie nedotknutej pohľadávky, ktorými podľa v zmysle citovaného ustanovenia sú aj pohľadávky zo zodpovednosti za škodu spôsobenej na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky. Z uvedeného teda vyplýva, že ani návrh na vyhlásenie konkurzu spolu s oddĺžením dlžníka nespôsobuje zánik povinnosti odsúdeného zaplatiť poškodeným vzniknutú škodu.

Záverom môže súd len konštatovať, že v prípade odsúdeného X. A. neboli splnené podmienky pre rozhodnutie o jeho osvedčení sa v skúšobnej dobe s probačným dohľadom a takisto neprichádza do úvahy ani postup, v rámci ktorého by mohlo dôjsť k predĺženiu skúšobnej doby podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom. Preto súd vyslovil, že X. A. v skúšobnej dobe nevedol riadny život a nariadil mu výkon pôvodne podmienenčne odloženého trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne.

Vzhľadom k tomu, že odsúdený doposiaľ nebol vo výkone trestu pre úmyselnú trestnú činnosť, na tento trest ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do troch pracovných dní od jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline.
Sťažnosť má odkladný účinok.